

UZASADNIENIE

Powód: (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., wystąpił w dniu 24 czerwca 2013r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przeciwko B. R. o zapłatę kwoty 3292,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 56,53 zł od dnia 25.06.2013r. do dnia zapłaty,
- 2.141,15 zł od dnia 25.06.2013r. do dnia zapłaty,
- 1.095,08 zł od dnia 28.11.2012r. do dnia zapłaty.

Nadto, wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że na podstawie umowy cesji przejął od (...) Bank S.A. z siedzibą w W. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu niespłaconego kredytu. Pomimo, iż powód poinformował pozwanego o cesji wierzytelności pismem z dnia 25.02.2013r., pozwany nie uregulował swojego zadłużenia wynikającego z umowy. Powód jako wartość przedmiotu sporu wskazał kwotę 3292,76 zł zgodnie z częściowym wykazem wierzytelności załączonym do umowy cesji wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty nie spłaconego kapitału, odsetkami karnymi oraz pozostałymi należnościami dochodzonymi niniejszym pozwem do dnia zapłaty. (k. 2– 3)

W dniu 09.09.2013r. Sąd Rejonowy L.-Zachód w L. wydał nakaz zapłaty. Pozwany w dniu 18 czerwca 2015 roku skutecznie złożył sprzeciw, a sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi. (k. 8)

Pozwany w sprzeciwie wniósł o cofnięcie nakazu, wskazując, iż od lutego 2006 roku nie jest zameldowany pod adresem (...). (...)-(...) O. i w związku z tym nie otrzymał żadnych pism (k. 6v).

W nadesłanym w dniu 19.10.2015r. na urzędowym formularzu pozwie, powód podtrzymał żądanie oraz jego uzasadnienie zgłoszone w elektronicznym postępowaniu upominawczym. (k. 20-21v)

W związku z brakiem danych dotyczących miejsca pobytu pozwanego, pełnomocnik powoda, postanowieniem z dnia 25 lutego 2016r. został zobowiązany do wskazania w terminie 7 dni aktualnego adresu pozwanego pod rygorem zawieszenia postępowania. Wobec nie wypełnienia przez stronę zobowiązania Sądu, Postanowieniem z 19 kwietnia 2016r. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie.

Następnie wobec wskazania przez powoda nowego adresu pozwanego udało się ustalić jego miejsca pobytu i prawidłowo doręczyć korespondencję. (k. 46, 52)

Pozwany B. R. nie wniósł odpowiedzi na pozew i nie zajął nowego stanowiska w sprawie. (k. 65)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 listopada 2012 r. pomiędzy (...) Bank z siedzibą w W. (Zbywca) a powodem (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. (Nabywca) została zawarta Umowa sprzedaży wierzytelności, której punkt 2 2.1 określał iż przedmiotem Umowy jest sprzedaż funduszowi portfela wierzytelności. Zgodnie z umową wierzytelności podlegały przeniesieniu łącznie z wynikającymi z nich prawami, przywilejami i korzyściami. Wierzytelności objęte Umową określał Załącznik nr 1 (...), który stanowił integralną część Umowy.

(dowód: Umowa sprzedaży wierzytelności k.22v – 24)

Powód skierował do pozwanego B. R. zawiadomienie, że zgodnie z art. 509 i n. Kodeksu cywilnego z dniem 27.11.2012 r. została przelana na jego rzecz zgodna, co do zasady i bezsporna wierzytelność w wysokości 3292,76 zł wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami z tytułu nieuregulowanych należności. Nadto, powód przedłożył częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 27.11.2012r. zawartej pomiędzy (...) Bank S.A. w W. a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., wskazując, iż zadłużenie B. R. wynosi łącznie 3.292,76 zł.

(dowód: zawiadomienie k. 29, częściowy wykaz wierzytelności do Umowy o przelew wierzytelności z dnia 27.11.2012r k 29v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda, których prawdziwość i wiarygodność nie była kwestionowana przez pozwanego. Zdaniem Sądu powód nie wykazał jednakże, aby przysługiwało mu roszczenie dochodzone pozwem, tzn., aby rzeczywiście doszło do przelewu wierzytelności przysługującej (...) Bank z siedzibą w W. względem pozwanego B. R..

Wskazać trzeba, że powód wywodzi swe roszczenie z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27.11.2012r., na podstawie, której miał nabyć dochodzoną pozwem wierzytelność.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił jednak, aby rzeczywiście doszło do przelewu wierzytelności. W myśl przepisu art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Tym samym, celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew. Przedmiotem przelewu jest zaś wierzytelność, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Nie ulega również najmniejszej wątpliwości, iż wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność (por. Kodeks cywilny. Komentarz pod red. A. Kidyby, Tom III, Zobowiązania – część ogólna, Lex 2010 r.).

W umowie sprzedaży wierzytelności z dnia 27.11.2012 r. wskazano jedynie, iż przedmiotem Umowy jest sprzedaż portfela wierzytelności Wierzytelności objęte Umową określał Załącznik nr 1 (...), który stanowił integralną część Umowy. W przedmiotowej umowie z dnia 27.11.2012r. brak jest jednakże jakiegokolwiek odniesienia do wierzytelności dochodzonej od pozwanego. Powód nie przedłożył również elektronicznego Wykazu Wierzytelności stanowiącej załącznik nr 1, w którym wskazana byłaby niniejsza wierzytelność.

Dodatkowo podnieść należy, iż w przypadku cesji wierzytelności, (której de facto powód nie wykazał - z przyczyn jak wyżej), warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. wydany w sprawie V CSK 187/06, publ. MoP (...)). Tymczasem powód i tej okoliczności nie wykazał. Nie udowodnił, iż przysępuje mu wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem.

Powód przedstawił, bowiem jedynie pismo, w którym zawiadomił pozwanego B. R., że zgodnie z art. 509 i n. k.c. z dniem 27.11.2012 r. została przelana na jego rzecz zgodna, co do zasady i bezsporna wierzytelność w wysokości

3.292,76 zł wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami. W tym samym dniu powód przedstawił częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 27.11.2012r., w którym wskazane zostało zadłużenie pozwanego w łącznej wysokości 3,292,76r. Nie przedłożył również dokumentów z którego wynika sposób naliczenia należności głównej i odsetek przez pierwotnego wierzyciela. Powód nie załączył nawet samej umowy o nr (...) stanowiącej źródło ewentualnych zobowiązań pozwanego wskazanych w częściowym wykazie wierzytelności.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanego dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie, z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien, zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien był być świadomy wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych, w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431).

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, Sąd powództwo oddalił.

SSR Katarzyna Jerka